

Jak jsem ukončila sezónu 2007

Miluju parašutismus. Zpěť. Miluju skydiving. Okamžik, kdy se otevřou dveře v letadle a zašnětrupem vora pronikat první vzduch, považuji za to nejhezčí, co člověk může prožít. Přem naplánovanými výšskoky, postavím se na své spoluskokany, odrazit se a vychutnat si ten pocit ve 3D prostoru. Laici a civilisté nás nechají a jen my sami víme, proč to děláme!

Sobota 28. července 2007 byla pro mě jednou z mnoha dalších sobot, kde jsem se chtěla věnovat jen sportovním seskokům. Můj chleboříce byl na dovolené a já neměla žádný balení. Super. Počasí bylo excelentní, větrem pofukoval a i když nás strážila před zhoršující se počasí, tak nikdo nevěřil, že by mohlo začít pršet. Našla jsem si svůj freefly team a v Mějovi jsem našla člověka, od kterého se za volného pádu můžu hodnat naučíme dva luxusní skoky a plánovali si společně 1/2 tmet. Tentokrát jsme chtěli přibrat Janu a v plánu jsem měla seskok v treku.

Já ani Jana jsme to nikdy nebyly, tak jsme si na zemi zkoušely výšskoky a vypadalo to, že sobotní provoz zákonem super zážitkem. A to jsme taky zakončily....

Cestou v letadle nahoru, v letu 8, jsme pozorovali, jak se pomalu zatahují mraky. Ale nepřijalo nám to divně, to stávej, že někde mimo letiště je počasí horší, ale nad letištěm přece vždycky funguje povětrnostní služba, která modrý z nebes. Pořád jsem dolázovali výšskok v treku a Měja rozhodl, že pokud neuvidíme na zem, že jeden sedáčku a Janu necháme vyskočit samotnou.

4000 m. Za oknem mláko. Euforie tatam. Padat v mraku nás, starý bardy, přece už tak nebaví. No, ale světlo se rozsvítilo, otvoráme dveře a čekáme na zelenou. Rukou ze dveří zjišťujeme, že mrak je plně peelingový a tak jen prohlásíme: "Ještě jsem v sedáčku." Stoupnem si s Mějou proti sobě: "Ready, set, go" a padáme. Já se mi desky ostrých jehliček provrtávají ruce (to je moje nechota skákat v rukavicích). Tak tak mám na dohled Měju, ale dráma rovinu a Měja se snaží o kontakt. Já jen padám a čekám na to, kdy konečně se pod námi na zem a budu moct otevřít. 1500 a mláko začne tmavnout a pod námi se objevuje les za kunovickými letištěm.

Rozchod. Hladím, aby Michal byl jinde než já, slyším druhý pádní a otvorám.

A v tom okamžiku začne mě opravdu životně zážitkem na pádní a životně přistání (doutám, že už opakovat).

Po otevření se moje Springo, můj miláček Wiktor, vždycky chová jako správná elipsa - tzn. dělá si, co se mu chce. Tohle otevření mi připravil opravdu překvapení. Čtá-m, že kontejner jde nahoru, pozoruju otvorání vrchlíku a najednou čtá-m vlnu, která na mě naráží. Poryv větru si pohřívá s vrchlíkem jako s kouskem igelitového pytlíku vzduchu a ne se naději, mám tam závit a ne se naději podruhé, mám tam 2 závity na druhou stranu. Wiktor se celá tmepe. Boj se asi věc než já a ze strachu letěná stá v přímém letu. Dostatek času rozmotat závity, zkolat a odbrzdít.

Pohledem dolů zjišťuju, že jsem na ústřední proti směru vřtu, ale už jsem minimálně pát kilometr dále než od m
jsem otevřela. Bezmocně vnímám silnější vřtr a pozoruju, že couvám. Ale takhle rychle jsem v životě dožadu neje

Pozoruju ostatně a vidím, že někteří bezmocně zajišťují nad Kunovice a couvají a couvají. Poryvy si s našimi
dělají, co chtějí a jedině, co v těchto chvílích má už, je držet se proti vřtu. Jakákoliv snaha o změnu je potrestána a
ztrátou výšky nad vrchlákem.

Najednou kolem mě prosvítá neonová fialová; a rá a zaburcívá blesk. Jasně, nebylo to páťmo vedle mě, ale ten p
kilometrově v půlce prostě zaská na intenzitě. Začínám uvažovat, jestli mě máže blesk na padáku zabít. Ne
jsem nikdy o žádném takovém páťpadě a tak doufám, že se to nestane. Napadám mě, že kovovou součástí
uvolňová zločného padáku, ale je fakt, že ten bych v těchto chvílích nerada odhazovala...

Mezitím dostávám spráku deště, musím si sundat brýle, protože nic páťes než nevidím. Pátím se, je mi c
Jsem na padáku, která nežitelně, kolem mě; a vřhají blesky a navíc couvám. Vidím strom, železnici, cestu a
nějakou vodu. Nejspíše Bař v kanál nebo co to je. Modím se, ať mě to nenese na vzdálené budovy, které se ale
pátím blíže. Ve 100 metrech vřm, že letím na vodu. Použít m to po vřtu a jsem nad polem. Volnou plochou.

Stavím se proti vřtu, ale dostávám další rýnu od poryvu a Springo se naklíná vedle mě. Nezachová vřm chladnou
hlavu a umocňuji toto naklonění levou rukou. Náraz do země je provázen charakteristickým křupnutím, které si fa
budu pamatovat asi do smrti a nafouknutí vrchláku mě; tihně je; další ch 30 metrů po poli než se mi páťidíkou p
jej vyfouknout. V levé noze mi to tepe a já bezmocně sleduju, jak se mi noha na konci látky třepe, aniž bych chtěla.
Začínám ležet asi 2 km od letiště a páťem; kým, kdy mě; asi objevá. Noha bolá, prážá na mně a ležím v k
Plazím se k vrchláku a pokládám hlavu na vrchláku, abych nemusela ležet na zemi a ekám.

V dále vidím jáť Janu s vrchlákem. Má; na hlavě integrálu, nemáže mě; slyšet. Má; vřm z ležící pozice. Asi p
mě; zaregistrovala. Vidím, že ke mně utká a vřtí, že nikdy jsem nikoho nevtala s takovou radostí. J Jana je
Sundáv; ze mě; padák, aby mě; v páťpadě; dalšího nafouknutí; dále nepotahal a sundáv; si padák sváť a utká
pomoc. Vidím, že se svtká, aby se dostala páťes ten vodná kanál. Posledně; myšlenku, kterou má; je, že se kv
je; hodlá utopit. Pokládám hlavu na Wiktora, po tvářích mi tebou dešťové kapky i slzy a já; vřm, že už p
ská; nebude od tohoto okamžiku jako dťm v....

Za necelých 5 minut se objevuje vedle mě; auto Zdendy Lhoty s Janou, nakládají mě; do kufru a vezou k sanitce, která
už eká; v Kunovicích. V autě; ze mě; padák konečně; stres a vřm, že musím zatnout zuby, protože spájsa v l
nablízku. Kodrcíná; auta po poli cťm v každém kousku mě; levé nohy, křemě; ovitě; svřím zadně; sedadlo a
opakuju, že ská; je krásný sport. Cestou nabere dalšího zahozeného a pak páťestup do sanitky a cesta do
nemocnice.

V sanitce mě; veze; křemě; která; hned prohlá; že má; za sebou tandem s Marianem, tak naděně; lá-
tandemově; saskoky jsou nejhezčí; zá;itek, dostávám injekci od bolesti a upadám do stavu, kdy mi páťijde vřechno
pohodě; a cool. CO proboha do těchto injekcí; dává;.

V Hradišti mi udělají rentgen, asi jestkrát se mně ptají, jestli nejsem třeba hotnější a já se dozvídám, že kdybych byla, ten rentgen neudělají a že by to nechali osudu napospas. No fuj, hnusněj představa. Po rentgenu doktor zkušeně pokrývá hlavou a řekne, že je to zlomenina kotníku. No paráda, 6 týdnů bez došlapu, šrouby a 3 měsíců klidu na nohu... Ještě na vyjetí ovnu za mnou dojde Radek s Olinem a uklidí mě - mně, že si se mnou před - rok skočil docházka, co všechno se stalo a co všechno se mohlo stát a máj pověstí optimismus se máš - s máj pověstí pesimismem J

Před odjezdem mi udělají radost mája a Barča, dovezou mi věci a zlepšují mi náladu a ká - co všechno s předhodilo. Je to pohodová dvojka, tak má rozveselují a mávají - mi do sanitky. Barča a ek AFFko, takže na jáme u díme uráž - nájaká super seskok.

Na operaci jsem vyslána do svého domovského másta ve Zlíně, kde hned na předjmu ukecám sestřičku na tanc Zatá - mco mi má před EKG, tak mi zapisuje svůj mobilní - slo a že se máj za 3 týdny ozvat. Asi jsem fakt poškuk.

Ve zlínském nemocnici mi nikdo neřekne jinak než parašutistka. Lékařmi před ordinován... "Jooo, vy jste ta skoká, hned se zají - maj - o podrobnosti má parašutistka kariéry.

V neděli má eká operace. Před předvozu na šel mi máj "žá - ká, a se neboj - m. V - d - me do s, mi tam nahá - strach. Seriálně Nemocnice Chicago Hope nebo na kraji másta jsou proti tomu brnká - ka. Máj strach. Nev - m do eho jdu. Představuje se mi moje anestezioložka a já c - t - m, jak mi z o - kapou slzy. Tohle paragon ne Milá doktorka má uklidí - je; předípevá - je na má r - zná drátky. Předí - doktor. Ten šikovná, co se mi lí - bil a na před - jmu. Má u - roušku, ale v - m, že se na má usmá - v - j. Sestra ná - co před - ch - do ba, ky nade mnou a doktor se má a te - mi spo - tejte padáky." Nechápu, co po má chce. Za - ná - m c - tit zvlá - tná - pocit a jediný odpově, na kterou zmá - u je: "žmám 240 seskoká - ..." Říká do hlavy a bud - m se a na pokoji s nohou v šídě J Aha, tak tohle je na

Všechna est a doufám, že si to tohle másto zaslouží - ... Všechna est všem doktor - m a sestřičkám. Strávil nemocnici necel 3 dny a sklám - m před nemocni - m personálem klobouk dol. Milá - lid, jak v Hradišti, tak ve Z Ochoť - sestřičky, hodná - doktoři. C - tila jsem se v pohodě a vš - te, že jim práci vš - bec nežávid - m. Myslí - kvá - li plat - m oprávně - ná. V noci nás chodili kontrolovat, jak - koliv před - ná - nám splnili a dělají - to za hubičku...

Dnes jsem u - doma. V pohodě - svého dá - tského pokoj - ku a pod ochrannými ká - dly rodiča. Představa, že sama v bytě o berl - ch má moc neuklidí - je. Tak si holt poslechnu story, že kdybych nesklá - kala a bla bla bla, ale v - m, že se mnou rodina myslí - době.

Taky v - m, že máj kolem sebe, v parašutismu i v práci skvělá - lidi - ky. Volají - mi, posílají - SMSky, dnes má navští - kolega z práce a z Prahy. Je to fajn pocit, že májte kolem sebe kamarády, kteří - v - s podrá - a vlastní májte na poblá - , i když jsem ve vzdáleném "Mordoru v Asii" J

Sezonu 2007 jsem v sobotu uzavřela skokem, na který asi nezapomenu. Nev - m, budu se uráž - toho dalšího, první -

v roce 2008 strávil břit. Snad bude v pohodě a moje noha si tento záitek nezopakuje a nezáije ho uá dní c máho tla. Skydiving je krásný sport. Někdo chytrá Ā™ekl, áe parašutista každá½m skokem bojuje o áivot. My to tak nená. Je to 3D prostor, je to svoboda, je to krása, je to volnost, je to to nejásnějšíá-, co lovák má áe zaá

Táá-m se na vís, v Praze, u Havrana, na Hofylandu, na 4000.cz, na letišti, v letadle, ve volném pádu a mám vís vÁjechny moc a moc ráda.

JO, a Tobá, andá-áku, která½ jsi pÁ™i mná v sobotu dráel stráá, tak tobá dákujú nejvíc. Moc moc dá-ky. VÁ™ vezmeáí nájakou dová, protoáe jáí budu hodnáí a prosá-m, stav se za mnou v Á™-jnu (plánuju si tandem pro sebe) a n bÁ™eznu uá na plná½ ávazek, jooo?

Chrst Wiky.

foto by: muzusevyfotit